

EM 2016/133

23. september 2016

Aqqaluaq B. Egede

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx 2016 om ændring af landstingslov om regulering af arbejdskrafttilgangen i Grønland

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Den næste skridt i erhvervsforhold her i landet kræver lønmodtagere. Behovet af udefrakommende arbejdskraft vil blive større end hidtil. Derfor er dette lovforslag, der i større grad skal sikre lokal arbejdskraft nødvendig.

Inuit Ataqatigiit har bemærket at man benytter ordet "hjemmehørende" i stedet for lokale. I erhvervsrelaterede love her i landet, anses man som hjemmehørende, når man har boet i landet i 2 år. Derfor anser Inuit Ataqatigiit som nødvendigt at undersøge i hvor stor grad loven vil give muligheder for dem der har boet mere end 2 år her i landet, ligesom den skal undersøges i forhold til råstofloven samt storskalaloven.

I lovforslaget ønsker man at fjerne socialrådgivere samt pædagoger fra loven. Her er det spørgsmål om man ønsker at fjerne de bestemmelserne som tages i brug ved særlige tilfælde. Vi ønsker en forklaring fra Naalakkersuisut om man ønsker at lukke ned for muligheden for ansættelse af udefra kommende arbejdskraft og kun kan ansætte en sådan ved særlig godkendelse.

Lønmodtagere som kommer udefra er i stigende grad ved at have overtaget her i landet. Her tænker jeg på ansatte i restauranternes køkkener samt ansatte ved hoteller samt i turismeområdet samt i trafikken.

Brug af udenlandske arbejderes i erhvervslivet bliver endnu større. I restauranternes køkkener, i hoteller og ikke mindst i turist- og rejseoperatørernes regi. Det er ikke længere usædvanligt at se, at udenlandske guides servicerer turister her til lands. Man skal kunne se udviklingens retning fra de politisk ansvarlige. Vi har mange lokale erhvervsdrivende der ønsker at drive turisme indenfor landets grænser og dem skal vi værne om og hjælpe med at udvikle.

Det bliver sværere for lokale at komme i turisme erhvervet, da der i dag er mange allerede veletableret udenlandsk turistoperatører i Grønland, her især når man samlet set skal vurdere turistoperatører i Sydgrønland. Det kan vi ikke blive ved med at acceptere. Der er i dag selskaber som nægter at gøre brug af lokale service og vareydelse og udelukkende bestiller disse udenlandsk. Og derved mistes mange penge til udenlandske vare- og serviceselskaber og derved penge ud af landet.

Hvis vi som samfund ikke drager nytte af de ressourcer kommer vi længere væk fra muligheden for at kunne gøre det. Inuit Ataqatigiit mener at forslaget skal drøftes i udvalget. Vi skal sætte grænser for hvad vi som samfund bruger af ude fra kommende arbejdskraft. Det er især vigtigt i turisme erhvervet hvor der i dag, uden brug af lokale arbejdskraft og lokal viden har turistoperatører som udelukkende gør brug af guides udefra, det skal stoppes. Vi skal sætte klare rammer for hvad vi som samfund ønsker af arbejdskraft og erhvervsdrivende udefra og hvordan vi bedst kan drage nytte af vore ressourcer i landet.

Hvis vi ikke handler hurtigt bliver det over tid sværere at ændre tilstanden. Hvis vi ikke ændrer det nuværende kurs får mindre mulighed for at gøre indflydelse på at ændre tilstanden. Det er nemlig ikke meningen at vi skal udvikle landet med udelukkende brug af udenlandske selskaber. Det er målet at udvikle landets egne selskaber og erhvervsdrivende skal være de drivende kræfter for at udvikle landets erhvervsliv og ikke mindst som de bærende kræfter til at styrke landets økonomiske fremgang.

Hvorfor kan vi ikke kræve ændring af den nuværende lovgivning? Hvorfor skal erhvervsudviklingsmidlerne bruges til at gøre udenlandske selskaber endnu større her til lands? Vi skal have en strengere politisk styring. Hvis der er skævheder i udviklingen er det tegn op at vores arbejde i Inatsisartut skal gøres bedre. Lad os gøre noget! Her er lovgivningen der skal rette op på det. Lad os i udvalget udforme en udkast lovgivning der stiller endnu større krav.

Er det hensigtsmæssigt at vi giver op til tre måneders visum til folk som skal arbejde med turist service uden at vi stiller nogen form for krav? Skal vi stille krav om hvem der skal arbejde? Skal vi stille krav om at vore erhverv ikke skal sørges for udefra? Vi mener fra Inuit Ataqatigiit at vi bør have strammere krav.

Det er vigtigt at man har en uddannelse i Grønland. Vi bør dog også give plads til dem som ikke har en uddannelse, som alligevel har mange års erfaring inden for bestemte erhverv. Men deres mangeårige erfaring er ikke registreret, selvom der er stor værdi i det. Vi skal sørge for at dén erfaring kan blive registreret, så deres mangeårige erfaring giver mening. Vi må gøre det mere attraktivt at søge job. Derfor må vi i Inatsisartut gøre noget hvis det skal realiseres.

Ændringen af lovgivningen skal give mulighed for vores egen befolkning, skabe udvikling samt prioritere vore egne erhverv. Er det ikke tilfældet, ville vores prioriteter være noget helt andet. Derfor mener vi at vi gennem samarbejde må benytte muligheden og opnå dette i fælleskab.

Det er vigtigt at samarbejde med kommunerne i de forskellige steder, og give kommunerne mulighed for at kunne drive turisterhverv året rundt til gavn for økonomien ved også at der kommer mere beskæftigelse. Det gør vi ved at stramme vores krav. Vi opmuntrer udvalget i Inatsisartut til at føre den slags arbejdsgang. Vi håber også at alle partier i fællesskab vil virkelig gøre denne mulighed.

Med disse ord vil vi fra Inuit Ataqatigiit henvise forslaget til erhvervsudvalget.